

[Niels Helveg Petersen.]

ligt og for mig uforståeligt, at denne stemmeseddel har kun kunne passere en valgbestyrelse, der dog er sammensat af mennesker med erfaring i politisk arbejde, og valgbestyrelsen i Randers må indkassere en skarp kritik for at have godkendt denne stemmeseddel. Kandidatnavne må ikke være opstillet i to kolonner, men skal opføres under hinanden, og de skal være opstillet, så der ikke fremkommer et afkrydsningsfelt til venstre. Afkrydsning til højre for navnet er det almindelige, selv om kryds til venstre jo ikke på forhånd gør en stemmeseddel ugyldig.

Der er altså ingen som helst tvivl om, at stemmesedlen er behæftet med grove formfejl; spørgsmålet er, hvilke følger dette bør få i det konkrete tilfælde, om det bør føre til omvalg. Jeg skal gerne medgive, at det var min umiddelbare personlige reaktion. Men efterhånden som diskussionen om spørgsmålet udfoldede sig, blev jeg mere og mere overbevist om det modsatte. Det skyldes ikke politiske betænkeligheder, som hr. Glistrup har anført, men det skyldes, at et omvalg ikke ville blive et ægte omvalg, men ville medføre andre tilfældigheder, andre urimeligheder, som ikke ville gøre sagen bedre. Der er ingen tvivl om, at denne stemmeseddel i visse tilfælde har givet anledning til en forkert afkrydsning, men hr. Otto Mørch, som det i givet fald er gået ud over, har dog fået næsten 3.700 personlige stemmer i Randerskredsen alligevel, så der har dog været ganske mange — langt de fleste — vælgere, som har kunnet finde ud af at krydse rigtigt, selv om jeg forstår, hr. Otto Mørch ikke i denne henseende er lige så fiks på fingrene som mange af sine egne vælgere.

Jeg må også lægge til grund, at der i denne sag ikke er tale om at flytte et mandat fra det ene parti til det andet, men tale om, at det, hvis man havde placeret stemmerne anderledes, måske kunne flytte et mandat inden for et bestemt parti. Man kan dernæst spørge: burde så de 1.114 stemmer, som er afkrydset i det kriminelle felt, regnes for partistemmer? To partier, Danmarks kommunistiske parti og retsforbundet, er gået ind for det standpunkt. Det støttes af et par medlemmer i den radikale gruppe. Jeg mener ikke, at man kan gøre disse stemmer til partistemmer. Der er blandt disse stemmer

mennesker, som helt utvivlsomt har villet stemme på hr. Søren B. Jørgensen, og som har stemt korrekt på hr. Søren B. Jørgensen, fordi det var ham, de ville stemme på, og jeg mener, det ville være helt umuligt at sige, at disse stemmer derfor automatisk skulle gøres til partistemmer; det ville være et overgreb over for mennesker, som har villet stemme på hr. Søren B. Jørgensen, og som har gjort det korrekt.

Den fjerde sag er Bové-sagen. Klageren, hr. John Bové, mener principielt, at han burde have været godkendt for fremskridtspartiet i 5., 8. og 10. kreds. Det mener hr. Glistrup ikke. Hr. Glistrup mener, at hr. Bové skulle have været opstillet i 5. kreds. Klageren og den, som tager klageren til indtægt, har med andre ord en helt forskellig opfattelse af sagen. Man må nok sige, at når to hinanden så nær stående personer som hr. Glistrup og hr. Bové, der betegnes som en fremragende pioner for fremskridtspartiet i Århus amt, opfatter sagen så forskelligt, er det vel ikke uforståeligt, at også myndighederne har haft deres besvær med sagen. For forskellighederne i opfattelsen imellem hr. Glistrup og hr. Bové har hele tiden været til stede; ja, man må sige, at sagen opstår faktisk, fordi hr. Glistrup og pioneren for fremskridtspartiet har en helt forskellig vurdering af, hvor hr. Bové skal opstilles. Hr. Bové mente, at han skulle opstilles i tre kredse, hr. Glistrup fandt det rigeligt med én. Hr. Glistrup gjorde det til en udtrykkelig betingelse for opstilling i den ene kreds, i 5. kreds, at hr. Bové afskar sig fra opstilling i 8. og 10. kreds. Dette tog hr. Bové ikke skridt til, han opretholdt sin opstilling i de tre kredse. Der forelå med andre ord to modstridende sæt af erklæringer. Der forelå fra hr. Bové gyldige kandidatlistor med stillere osv. i 3 kredse. Der forelå samtidig en erklæring om, at hvis hr. Bové ikke fraskrev sig 8. og 10. kreds, hvad han ikke gjorde, så kunne hr. Bové ikke være kandidat for fremskridtspartiet.

Dette er sagens kerne; der forelå to sådanne modstridende erklæringer. Amtet havde 2 muligheder. Det kunne enten opretholde opstillingen af hr. Bové i de tre kredse i Århus amt, eller det kunne gøre, hvad amtet sluttelig gjorde: opstille hr. Bové uden for partierne, således som valgloven foreskriver det i sådanne tilfælde. Resultatet blev altså